

ŠOLSKO GLASILO

2019/2020

Mia Fabčić, 5. razred
Mentorica: Lucija Premrl

OŠ Draga Bajca Vipava,
Podružnica Podnanos

ŠPORTNI OBISK LIPKA

Konec septembra, na deževen jesenski dan, nas je v Podnanosu obiskala ekipa Igrive košarke - projekta, ki ga izvaja Košarkarska zveza Slovenije in je namenjen promociji košarke za najmlajše (Mini košarka).

Koncept Mini košarke temelji na osnovnih oblikah gibanja z žogo ter elementarnih igrah, ki razvijajo vse gibalne sposobnosti otrok (koordinacijo, gibljivost, moč, hitrost).

Otroci od 1. do 4. razreda so na poligonu preko spretnostnih ovir kotalili, vodili in metali žogo ter zadevali koše.

Pri tem jim je pomagal (in jih tudi hecal) Lipko, ki je bil največja »faca« na igrišču. Ena šolska ura je v prijetni družbi hitro minila.

Za konec pa še gasilska fotografija z Lipkom.

PRVI PLANINSKI KROŽEK V PODNANOSU

Na vremensko nestabilno soboto, 19. oktobra, se je v Podnanosu pred šolo zbralo kar 40 mladih podnanskih planincev in planink ter njihovih staršev. Skupaj smo se odpeljali do Vipave.

Po uvodnem pozdravu mentorice Anite Čujec in predsednika Planinskega društva Podnanos Boštjana Nabergoja smo se razdelili v dve skupini. Ena skupina se je najprej preizkusila v plezanju na umetni steni, druga skupina pa se je povzpela do Starega gradu nad Vipavo. Po malici sta se skupini zamenjali.

Nekateri otroci so se prvič preizkusili v plezanju, drugim so se leta treniranja že dobro poznala. Prav vse pa je bilo užitek gledati, kako trmasto vztrajajo pri premagovanju ovir in prepriemanju oprimkov. Tudi Stari grad so si nekateri ogledali prvič. Z radovednostjo in pričakovanjem, da bodo mogoče odkrili sledove vitezov iz tistega časa, so se podali okrog zidov in ruševin.

Velika zahvala gre planinskemu društvu Vipava, ki nam je prijazno odstopilo prostore in nam tako omogočilo plezanje, vsem vodnikom PD Podnanos ter staršem, ki so otroke pripeljali ter njim in sebi popestrili sobotno dopoldne.

Z veseljem gledamo naprej, kako se planinstvo med mladimi šolarji v Podnanosu ponovno razvija.

USTVARJALNE DELAVNICE IN SEJEM

V zadnjem tednu meseca novembra je bilo na podružnični šoli v Podnanosu veselo in ustvarjalno tudi v popoldanskem času, saj smo tudi v letošnjem šolskem letu pripravili ustvarjalne delavnice in prednovoletni šolski sejem. V torkovem popoldnevu smo se skupaj z učenci in njihovimi starši oz. starimi

starši družili in skupaj ustvarjali. Na različnih delavnicah smo ustvarjali zanimive in izvirne izdelke, kot so adventni venčki in novoletni okraski, preizkusili pa smo se tudi v tiskanju na otroške predpasnike. Naslednji dan smo izdelke, ki smo jih izdelali na delavnicah ter le tiste, ki so jih učenci izdelali v času pouka in podaljšanega bivanja, ponudili obiskovalcem šolskega sejma. Vloga prodajalcev je tudi letos pripadala petošolcem, ki so svojo nalogo odlično opravili – predstavljali in ponujali so nastale izdelke ter sprejemali prostovoljne prispevke obiskovalcev.

Vsem, ki ste se našega skupnega ustvarjanja in šolskega sejma udeležili, se lepo zahvaljujemo. V vaši družbi nam je bilo lepo. Sedaj pa se že veselimo ponovnega snidenja čez leto dni.

TEDEN PISANJA Z ROKO

V tednu pisanja z roko smo sodelovali tudi učenci in učitelji podružnične šole Podnanos (OŠ Draga Bajca Vipava). Odzvali smo se povabilu Ljudske univerze Ajdovščina in sodelovali na ponujenih dejavnostih in pridno pisali z roko.

Naši možgani bolje delujejo, če pišemo z roko kot na računalnik, bolje si zapomnijo, kar je napisano na tak način, utrne se tudi več idej. Pisanje spodbuja in ohranja dolgotrajnejšo pozornost.

Učenci so pisali g. županu na Občino Vipava ter v Center starejših Pristan, sodelovale pa so tudi cele družine in s svojimi zapisi popestrile našo razstavo na temo: »V naši družini radi pišemo z roko«.

KURENT NA OBISKU

Končno je prišel dan, ki so ga učenke in učenci tako čakali – pustni torek. V šolo so na ta dan prišli v raznoraznih preoblekah. V šolskih klopih so se znašli indijanci, kavboji, princeske, miške, vampirji, babice, klovn ...

Vsi skupaj smo se zbrali v telovadnici, kjer smo ob glasbi zaplesali in zapeli. In nato smo dobili prav poseben obisk. Obiskala nas je najbolj znana slovenska maska – kurent.

Skupaj z nami je zaplesal in s poskakovanjem ter zvonjenjem odganjal letošnjo milo zimo. Nato nam je svojo masko opisal, razložil iz česa je, povedal, da tehta maska približno 40kg, zakaj so pomembni posamezni deli maske ipd. V zahvalo, ker nas je obiskal, so mu učenci 2. in 3. razreda zapeli pesem Kurent, avtorice Zvezdane Majhen.

Pustno rajanje smo nato nadaljevali in ga zaključili ob izbiranju najlepše in najbolj originalne maske. Ta naslov so osvojile kar štiri izvirne maske – palma, vesolje, nutella in angry bird, ki so dobile sladko nagrado. Pozabili nismo niti na ostale pustne šeme. Tudi slednje so se posladkale in skupaj še enkrat zaplesale.

Sedaj pa že delajo načrte, kakšna bo njihova maska naslednje leto.

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK – PREŠERNOV DAN

Ob prazniku kulture smo v rojstnem kraju slovenske himne na podružnični šoli v Podnanosu (OŠ Draga Bajca Vipava) pripravili likovno razstavo in bogat program. Proslava, na katero smo se pripravljali pri urah pouka in pri interesnih dejavnostih, je potekala v sproščnem vzdušju in sodelovanju vseh učencev, učiteljic in gostov.

Po slovenski himni je moderatorka proslave Katarina Vitežnik s svojo učenko Blaško deklamirala dolgo in nesmrtno Župančičevo pesem Ciciban in čebela, četrtošolke pa so pripravile še nekaj recitacij pesmi, ki so popestrile dogajanje.

Prvošolci so nato zaplesali na melodijo ljudske Navzgor se širi rožmarin, drugošolci pa na pesem Mat' potico pečejo. Zaradi bolezni zelo okrnjen 3. razred nas je navdušil z izštevankami, četrtošolci so se izkazali s petjem v kanonu in s plesom. Petošolci so se predstavili z ljudsko pesmijo Pa ta šepasta krava ob spremljavi na prav posebne bobne, ki so navdušili prisotne.

V nadaljevanju proslave se nam je predstavila gospa Veronika Urh

iz Kranja. Poslušali smo njen gorenjski govor in izvedeli, kaj vse sestavlja gorenjsko narodno nošo, potem pa občudovali še obleke, ki so jih nosile ženske ob nedeljah in praznikih v naših

krajih. Oblečila vipavske doline so predstavile gospe Branka, Jelka in Lucija.

Ob koncu proslave se je otroškemu pevskeemu zboru pridružila še nova skupina mladih kitaristov, ki je šele dobro začela z delom, a že pokazala, kaj se je v nekaj urah naučila.

Dogajanju ob prazniku smo že petič dodali še dobro obiskano menjalnico knjig, igrač, pustnih kostumov, iger, CD-jev in DVD-jev, prvošolci pa so bili deležni še obiska Lavričeve knjižnice v Podnanosu, kjer jim je gospa Martina povedala pravljico Lev v knjižnici.

LIKOVNI IN LITERARNI IZDELKI UČENCEV

Poglejmo, kaj o šoli mislijo prvošolci:

MENI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ, KO SEM PISAL POVEDI. MANI JE BILA ZELO VŠEČ ANGLEŠČINA. NAJSLABŠA MI JE BILA MATEMATIKA. VŠEČ MI JE BILO, KO SEM PRIŠEL PRVIČ V ŠOLO. ŠOLA MI JE VŠEČ. KO SMO PEKLI KRUH, MI JE BILO ZELO VŠEČ. KO SEM BIL V KARANTENI, MI JE BILO TUDI VŠEČ. VESEL SEM BIL, KO SMO BRALI KNJIGE IN KO SMO ŠLI NA REKREATIVNI ODMOR. KOMAJ ČAKAM, DA GREM V DRUGI RAZRED.

Matic Furlan, 1. razred

LEPŠE MI JE V ŠOLI, KOT V VRTCU. LEPO JE BILO V ŠOLI RISATI V ZVEZEK ZA SLJ. NAJLEPŠA STVAR V ŠOLI MI JE LIKOVNI. NAJSLABŠA STVAR V ŠOLI MI JE MATEMATIKA. PRVI ŠOLSKI DAN SMO POJEDLI DVE TORTI. TORTI STA BILI ČOKOLADNI. NAJBOLJŠE KOSILO JE ZELJE, KORENČKOVA JUHA, BRESKVICA IN PAŠTA. V ŠOLI SMO PEKLI KRUH. ZA MALICO MI JE VŠEČ BUREK, PICA IN SOK IZ JABOLK. PRI SLOVENŠČINI IN MATEMATIKI MI GRE DOBRO. ŠLI SMO NA KOKOŠKO, GLEDALI SMO, KAKO JE UČITELJICA PEKLA KRUH. MOJE PRIJATELJICE SO LUCIJA, NEŽA, ANA IN KAROLINA.

Tjaša Škrl, 1. razred

LEPO JE V ŠOLI. ZELO LEPO JE PRI MALICI IN PRI KOSILU. ZELO STA MI VŠEČ SPO IN MATEMATIKA. RADA HODIM V ŠOLO. BOLJE JE V ŠOLI KOT DOMA. RADA PIŠEM NALOGO. KO POJEMO MALICO, RIŠEMO IN BARVAMO. KO GREMO NA SPREHOD, SE IMAM FAJN. RADA IMAM POUK. VEČKRAT SMO SE SLIKALI. UČITELJICA NAM GOVORI VICE. RAČUNI SO LAHKI. ŠLI SMO NA POHOD. IMAMO SE RADI. RADA IMAM ŠPORTNI DAN. GAL, LUCIJA, LENART, ANA, NEŽA, TISA, JONATAN, MAJA, KAROLINA, ŽIGA, TJAŠA, MATIC IN MARK SO ZELO PRIJAZNI DO VSEH. KUCHARICA NAM RAZDELI MALICO IN KOSILO.

Larisa Slokar Kovačević, 1. razred

MENI JE BIL NAJBOLJŠI LIKOVNI. RADA HODIM V ŠOLO IN H KOŠARKI. ZELO MI JE VŠEČ, KO SMO ZUNAJ. KO SEM PRIŠLA PRVIČ V ŠOLO, SEM BILA ZELO VESELA. V ŠOLI SMO TUDI PEKLI KRUH. NAJRAJŠI DELAM MATEMATIKO. NAJTEŽJE MI JE TAKRAT, KO MORAMO NAPISATI TEŽKE NALOGE. AMPAK MI JE LEPO, KO SE UČIM NOVE STVARI.

Maja Žgur, 1. razred

BILO MI JE VŠEČ, KO SMO PISALI NALOGO. VŠEČ MI JE BIL TEK. PRVI DAN SMO IMELI TORTO. VSE JE BILO FINO. MENI JE NAJBOLJŠE, KO SMO V ŠOLI. MATEMATIKA JE MENI LAHKA. NAJBOLJŠI DAN JE SOBOTA. MENI JE NAJBOLJŠI ZADNJI DAN ŠOLE.

Mark Žvanut, 1. razred

VŠEČ SO MI PEVSKE VAJE. TUDI MATEMATIKA MI JE VŠEČ. LEPO MI JE, KO GREMO NA IGRIŠČE IN SE TAM IGRAMO, TEČEMO IN SKAČEMO. PRVI RAZRED MI JE VŠEČ. MOJA NAJLJUBŠA PRIJATELJICA JE ANA IN MOJ PRIJATELJ JE ŽIGA. LENART, ŽIGA, JONATAN, ANA, MATIC, GAL, MAJA, KAROLINA, LARISA, MARK, NEŽA, TJAŠA IN TISA SO MOJI PRIJATELJI. PRVI ŠOLSKI DAN SEM KOMAJ ČAKALA. NAJSLABŠE MI JE BILO, KO SMO BILI DVA MESECA DOMA. GOSPA VIDA NAM GOVORI VICE.

Lucija Pestelj, 1. razred

PO KORONA VIRUSU SMO PRIŠLI NAZAJ V ŠOLO. GOSPA VIDA NAM JE DALA MATEMATIKO. MENI JE BILO VŠEČ RAČUNANJE. ZARADI KORONA VIRUSA SE NISMO SMELI DOTIKATI IN IGRATI. PEKLI SMO TUDI KRUIH. PRVI ŠOLSKI DAN SMO JEDLI TORTO. NIČ NALOGE NISMO IMELI. ŠLI SMO NA POHOD NA KOKOŠKO. KUCHARICE SO NAM NAREDILE ODLIČNO MALICO. MORAMO SI UMIVATI ROKE.

Karolina Blanuša, 1. razred

V PRVEM RAZREDU SEM SE IMELA ZELO ZABAVNO IN LEPO. NA PRVI ŠOLSKI DAN SMO JEDLI TORTO. GOSPA VIDA GOVORI ZELO DOBRE ŠALE, DA SE NASMEJIMO. V PRVEM RAZREDU SO BILE TUDI LAHKE NALOGE. GOSPA VIDA JE NAJBOLJŠA UČITELJICA. MOJE NAJBOLJŠE PRIJATELJICE SO LUCIJA, NEŽA, TJAŠA IN KAROLINA. VŠEČ MI JE BILO, KO SMO ŠLI NA SPREHODE IN KO SMO PEKLI KRUIH. NAJBOLJ NAPORNO JE BILO, KO JE BIL KORONA VIRUS.

Tisa Lunder, 1. razred

LEPO MI JE V ŠOLI, AMPAK KER JE KORONA VIRUS, SE PAČ NE SMEMO DRUŽITI. NAŠA UČITELJICA SE VČASIH JEZI. VELIKOKRAT SMO TUDI IMELI ŠPORT. PRVI DAN, KO SMO PRIŠLI V ŠOLO, SMO JEDLI TORTO IN PILI SOK. GOSPA MARTINA NAM RAZDELI KOSILO, MALICO IN ŠE POPOLDANSKO MALICO. DOBIMO MALO NALOGE IN VČASIH TUDI VELIKO. BEREMO IN HODIMO NA POHODE. KO SMO BILI DOMA, MI JE BILO TUDI LEPO. IGRALI SMO SE.

Neža Lavrenčič, 1. razred

PRVI ŠOLSKI DAN SEM PRVIČ ŠLA V ŠOLO. V RAZREDU SMO POJEDLI DVE TORTI. DRUGI DAN JE BILA ZELO DOBRA MALICA IN ZELO DOBRO KOSILO. V ŠOLI MI JE ZELO LEPO. ŠE POSEBEJ, ČE JE BIL ZA MALICO KRUH IN HRENOVKA, ZA KOSILO PA PALAČINKE IN JOTA. MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ JE JONATAN, MOJA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA PA JE LUCIJA. NAŠA UČITELJICA VIDA MI JE VŠEČ, KER DAJE VELIKO NALOGE. KADAR SMO PEKLI V ŠOLI KRUH, JE ZELO DIŠALO. ZDAJ MORAMO BITI NARAZEN, KER JE VIRUS.

Ana Fabčič, 1. razred

MENI STA NAJBOLJŠA PREDMETA ŠPORT IN MATEMATIKA. V PRVEM RAZREDU SMO SE UČILI ŠTEVILKE DO 20 IN TUDI ČRKE. ENKRAT SMO PEKLI KRUH IN ŠLI NA POHOD NA KOKOŠKO. Z AVTOBUSOM SMO SE ODPELJALI IN ŠLI PEŠ NAPREJ. POTEM SMO POJEDLI, SE IGRALI IN SMO ŠLI NAZAJ DOL. ODPELJALI SMO SE NAZAJ V ŠOLO. MENI JE NAJBOLJŠA NUTELA. UČITELJICA VIDA NAM VČASIH GOVORI VICE. MENI SO NEKATERE NALOGE ZELO TEŽKE, NEKATERE PA SO LAHKE.

Jonatan Fabčič, 1. razred

LEPO JE BILO, ZELO FAJN. KAKO DOBRA MALICA! LEPO JE BILO TO DOBRO UČENJE. V ŠOLI JE BILA ZANIMIVA MATEMATIKA. PREPIS JE ZELO DOBER, ZELO MI JE VŠEČ. VŠEČ MI JE PISATI NALOGO. IGRAMO SE RAZNE IGRE IN ŠPORTAMO. KAKO JE LEPO! UČITELJICA VIDA GOVORI ZELO DOBRE ŠALE, DA NAS BO POJEDLA. NA PRVI ŠOLSKI DAN SMO JEDLI TORTO IN PILI SOK. RIŠEMO LIKE IN GREMO NA POHODE. GOSPA MARTINA NAM DOBRO KUHA. ZA KOSILO IN MALICO SI VZAMEMO ODMOR. KMALU BO TUDI KONEC ŠOLE.

Gal Šraml, 1. razred

V PRVEM RAZREDU MI JE BILO VŠEČ, KO SMO PREPISOVALI. NAJBOLJŠA HRANA V ŠOLI MI JE FIŽOLOVKA. NAJ NAJBOLJŠE MI JE BILO, KO SMO SE IGRALI ZUNAJ. NAJ NAJSLABŠE MI JE BILO, KO SMO BILI DOMA V KARANTENI. ZA PRVI ŠOLSKI DAN SEM SE MALO BAL. MENI JE V ŠOLI BOLJŠE KOT DOMA. MALICA MI JE BILA VŠEČ. MATEMATIKA MI GRE ZELO DOBRO. NAJLJUBŠI PREDMET JE MATEMATIKA.

Žiga Sigismund Žorž Žvanut, 1. razred

Le kaj je bilo letos všeč drugošolcem?

V šoli mi je bilo najbolj všeč, kadar smo se zares lepo imeli. A še najbolj mi je všeč, da imam najboljšo učiteljico. In tako smo imeli z učiteljico Tjašo najlepše dni v 2. razredu. Na koncu šolskega leta se bomo morali posloviti od drugega razreda.

Tonja Lozej, 2.razred

Šli smo na predstavo Antonton. Šli smo v knjižnico. Šli smo pogledat mucke. Najbolj mi je bil všeč šport.

Erazem Arhar, 2.razred

Šli smo na predstavo Antonton. Ko smo imeli šport, smo šli pogledat mucke. Šli smo v knjižnico v Novi Gorici. Učili smo se pisane črke. Učili smo se pesmi.

Anika Trošt, 2.razred

Najljubši predmet je matematika, drugi najljubši pa likovni.

Matic Žgur, 2.razred

Pri matematiki sem se naučila števila do 100. všeč mi je bilo, ko smo šli gledat predstavo Antonton. Ali ko smo igrali s glasbenimi cevmi. Ko smo delali poskuse, pri likovnem pouku smo tiskali. Ali ko smo peli in ko smo se pri športu igrali med dvema ognjema. Pri spoznavanju okolja smo spoznali rastline. Pri angleščini smo igrali bingo.

Brina Skupek, 2.razred

Igrali smo različne igre. Z Gabrom sva igrala nogomet. Imeli smo športni dan. Učili smo se črke, igrali košarko, igrali na glasbila in se učili nove pesmi.

Anes Šakanović, 2.razred

V petek smo šli na športni dan. Učili smo se pisane črke. Gledali smo Pat in Mat. Učili smo se števila do 100. Moja najljubša ura je likovna in angleščina. Imeli smo tekmovanje Kenguru. Pisali smo zgodbe. Igrali smo med dvema ognjema.

Petra Lavrenčič, 2.razred

Imeli smo naravoslovni dan, zato smo delali poskuse. Zelo nam je bilo všeč. Šli smo na športni dan in tam nabrali rože. V ponedeljek smo si jih ogledali. Šli smo še na predstavo Antonton, zelo je bilo smešno. Učili smo se pisane črke in števila do 100.

Emili Semenič, 2.razred

Šli smo v naravo. Pisali smo zgodbe. Učili smo se številke in črke. Ustvarjali smo, gledali smo filme, telovadili, se igrali, gledali risanke.

Gaber Martinuč, 2.razred

V drugem razredu je bilo zelo lepo. In imeli smo zelo prijazno učiteljico gospo Tjašo Kobal. Gospa Tjaša nas uči že dve leti. Naučili smo se računati, pisati, plesati, peti in še kaj drugega. Najbolj mi je bila všeč angleščina, glasba, likovni in šport. Sošolke so se klicale Anika, Emili, Brina, Petra, Špela, Tonja in Zala. Fantje so se pa klicali Matic, Gaber, Erazem, Anes in Tine. Drugi razredi ni samo drugi razred, je tudi najboljši razred.

Sofija Lavrenčič, 2.razred

Zelo bom pogrešala šolo in prijatelje. A moramo si vzeti odmor. Zelo mi je bilo všeč, ko smo spoznavali naravo in rastline. Všeč mi je bilo, ko smo se učili črke in številke. Najboljši predmet mi je bil likovni.

Špela Potočnik, 2.razred

Moj najljubši predmet je šport. V 2. razredu smo skakali v obroče, tekali in še kaj. Enkrat smo šli v največjo knjižnico. Šli smo na različne predstave. Enkrat smo šli gledat Ne joči Peter.

Tine Kopatin, 2.razred

Naučili smo se veliko vrst računov in tudi veliko črk. Male tiskane in male in velike pisane črke. Vmes pa je prišel korona – virus. Morali smo se učiti doma. Ko smo pa prišli lahko spet v šolo, smo bili zelo veseli. Najraje bi se takrat objeli, a morali smo držati razdaljo. Meni je bilo zelo všeč, da smo se vrnili v šolo.

Zala Fabčič, 2.razred

In še razmišljanja naših tretješolcev:

Letos je bilo posebno leto. Septembra smo videli, da smo dobili novo sošolko Amilo. Naša prva učiteljica je bila gospa Anita. V mesecu decembru smo imeli plavalni tečaj. V tem času smo dobili tudi veliko ocen. Ko smo se vrnili z zimskih počitnic, smo se počasi poslavljali od gospe Anite. Z njo nam je bilo zelo lepo. Sredi marca smo zaradi korona virusa ostali doma. Imeli smo pouk na daljavo. Učiteljica Marjana nam je pošiljala nalogo. Meni je bil ta način všeč, ampak pogrešala sem prijatelje. Ko smo se maja vrnili v šolo, nas je spet čakala nova učiteljica. Vsi komaj čakamo, da se to čudno šolsko leto zaključi. Vedno se ga bomo spominjali.

Taja Jež, 3. razred

2. septembra lani sem odšla v 3. razred. Zelo sem se ga veselila. V začetku šolskega leta nas je sprejela gospa Anita. Z njo smo počeli razne stvari, se učili in se smejali. Meseca marca nas je za dva tedna obiskala gospa Marjana. Potem je prišel virus in sledil je pouk na daljavo, ki je trajal dva meseca. Pogrešala sem šolo in prijatelje. Tudi z gospo Marjano je bilo lepo. Dobili smo še tretjo, novo učiteljico gospo Marijo, ki bo z nami do konca šolskega leta. V 3. razredu smo se veliko naučili. V šoli mi je zelo lepo. A malo bolj se veselim počitnic. V tretjem razredu mi je bilo zelo všeč.

Meta Konec, 3. razred

Učile so nas učiteljice Anita Čujec, Marjana Podobnik in Marija Nabergoj. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli plavat v Zavod za šport v Ajdovščino. Všeč mi je bilo tudi, ko smo tekli na 60m in 600m. Lepo mi je bilo, ko smo praznovali rojstne dneve. Brali smo različna besedila, odlomke, pravljice... Malo sem se tudi zabavala med karanteno, a najbolj mi je bilo všeč, ko smo se videli na videokonferenci. V 3. razredu sem se imela zelo lepo.

Julija Pestelj, 3. razred

2. septembra 2019 smo šli v 3. razred. Delali smo naloge. Imeli smo plavalni tečaj. Malo časa nas je učila gospa Marjana. Potem je prišel korona virus. Vzeli smo vse stvari iz šole. Ko smo imeli pouk na daljavo doma, smo imeli video konferenco. Meni ni bil všeč pouk na daljavo doma. Čez dva meseca smo prišli nazaj v šolo. Uči nas gospa Marija. Pouk je drugačen.

Neja Pižent, 3. razred

Ko smo imeli prvo učiteljico, smo se učili ogromno stvari. Vse so mi bile všeč. Imeli smo tri učiteljice. Ko smo dobili 2. učiteljico, je prišla najbolj butasta korona. Doma smo bili veliko časa. No, meni je bilo kul ostati doma. Zdaj smo nazaj v šoli s tretjo učiteljico. Najbolj fajn pa bo čez nekaj dni, ker bo konec 3. razreda.

Miha Furlan, 3. razred

V šolo smo prišli septembra. Moja najljubša ura je šport. Pri športu so mi bile všeč štafetne igre. Spomnim se, kako smo se igrali v telovadnici, na igrišču in v naravi. Učili smo se pisati, brati, deljeno in krat. Brali smo besedila in pesmice. Najbolj smo se veselili, ko je bila sobota, nedelja, ker ni bilo domače naloge. Imeli smo pouk na daljavo.

Jan Fabčič, 3. razred

Zanimivo mi je bilo pri športu in likovni umetnosti. Bilo mi je zelo lepo na športnih dnevih. Delali smo poskuse. Naučila sem se poštevanke in še kaj drugega. Veselila sem se ocenjevanja.

Manja Škrl, 3. razred

V 3. razred smo prišli 2. 9. 2019. V decembru smo šli na plavalni tečaj. Učili smo se poštevanke. Brali smo veliko besedil v učbeniku. Potem v marcu je začel korona virus. Nismo šli v šolo dva meseca. Učili smo se doma.

Luka Malešević, 3. razred

Meni je bil najboljši čas, ko me je gospa Marija učila. Ta teden me je učiteljica naučila matematiko. Ta teden sem bila zadovoljna.

Amila Hasanović, 3. razred

V tretjem razredu mi je bil všeč plavalni tečaj. Ko smo bili na sprehodu, smo videli ježa. Učili smo se poštevanke, spoznavanje okolja, pesmice, ki smo jih plesali,... Všeč mi je bilo, ko smo imeli likovno umetnost, ker smo delali risbe, ustvarjali,...

Angelika Fabčič, 3. razred

V 3. razredu smo imeli tri učiteljice. Bili smo na plavalnem tečaju. Najbolj sem se veselil prve ocene. Moj najljubši predmet je šport.

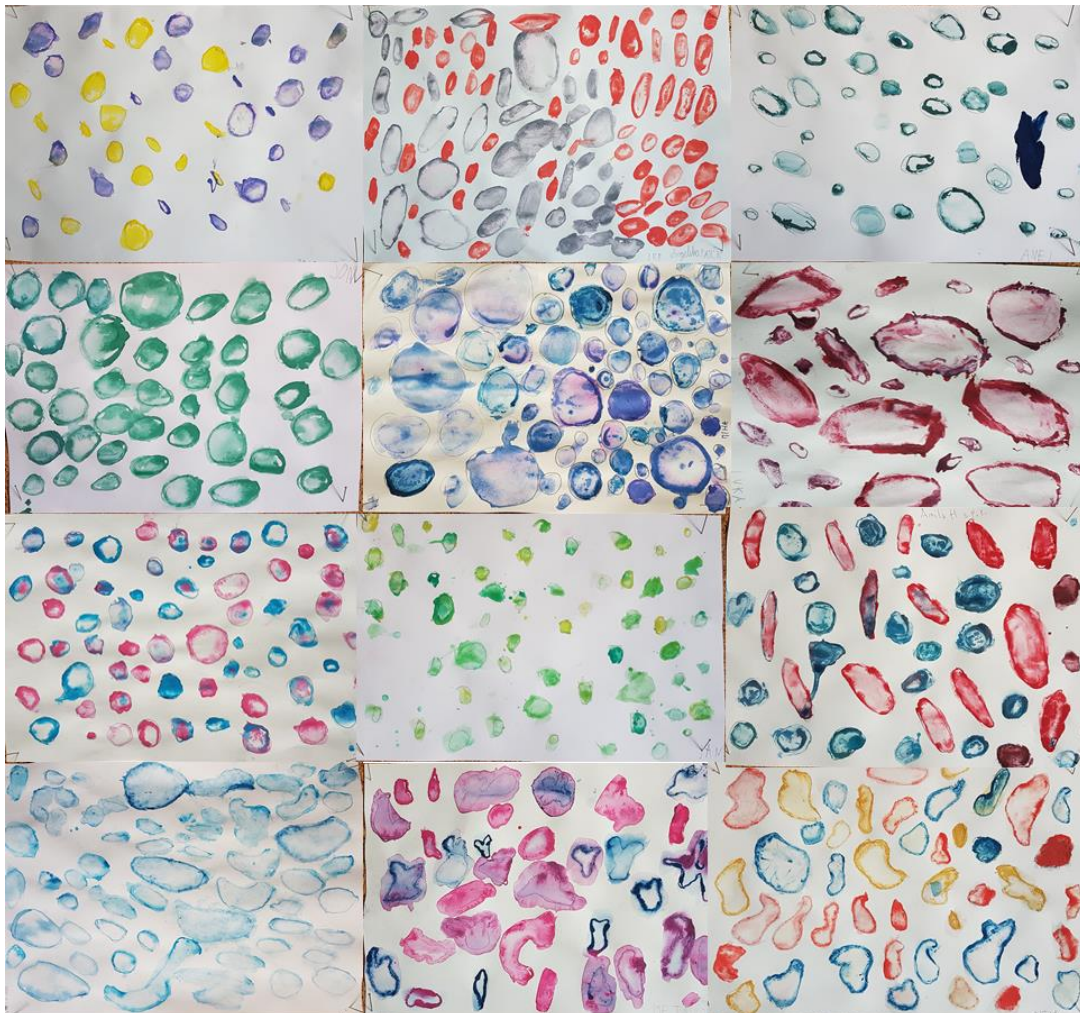
Jon Fabčič, 3. razred

Učile so nas tri učiteljice. Šli smo na plavalni tečaj. V 3. razredu mi je bilo všeč. Učili smo se deset mesecev. Kmalu bodo počitnice.

Anej Šraml, 3. razred

Kaj so učenci in učenke tekom letošnjega šolskega leta zapisali in ustvarili, pa lahko preberete in vidite v nadaljevanju.

3. razred

POLETI

Poleti v morje hitimo
in v njem se lovimo.
Le pojdimo,
govorimo,
nestrpno že čakamo,
da v vodo skočimo
in se zmočimo,
vodne balončke počimo
in se premočimo.

Žiga Bratož, 5. razred

Brina Skupek, 2. razred

Tine Kopatin, 2. razred

ŠPORTNI DAN TRETJEŠOLCEV

Z učiteljico Marijo smo odšli na Kjecl nad Orehovico. Iz šole smo odšli proti Orehovici in se počasi vzpenjali na vrh. Ko smo prišli na vrh, smo se vpisali v planinsko knjigo in pojedli malico. Med počitkom smo si na klopcah pripovedovali šale. Po isti poti smo odšli k Tajini noni. Tam smo jedli češnje. Potem smo odšli mimo učiteljice Alenke Skupek. Športni dan mi je bil všeč.

Jon Fabčič, 3. razred

V torek, 2. junija smo imeli športni dan. Odšli smo na Kjecl. Kjecl je vrh nad Orehovico. Zbrali smo se pred šolo. S seboj smo vzeli malico.

Pot na Kjecl se je začela po glavni cesti. Iz Orehovice smo se po nekaj minutah začeli vzpenjati. Pot ni bila strma. Po eni uri in 30 minutah smo prišli na vrh. Tam smo pojedli malico. Malo smo se razveselili tudi z vici, ki smo si jih pripovedovali. Odločili smo se, da gremo proti šoli. Ustavili smo se pri Tajini noni, pojedli malo češenj, ki smo si jih sami natrgali in se igrali. Prišli smo v šolo. Na igrišču smo se igrali. Potem smo odšli na kosilo. Športni dan mi je bil zelo všeč.

Meta Konec, 3. razred

2. 6. 2020 smo se odpravili na športni dan na Kjecl. Začeli smo v Podnanosu pred šolo. V Orehovici smo se začeli vzpenjati. Opazovali smo vinograde, drevesa in rastline. Pot ni bila težka. Ko smo prišli na vrh, smo pojedli malico in se podpisali v planinsko knjigo. Ker je bil lep razgled, smo opazovali in poimenovali okoliške kraje. Odšli smo do klopice. Tam smo si pripovedovali vice. Pot smo nadaljevali proti Podnanosu. Ko smo se vračali, smo videli lesene figurice, ki jih je naredil Anejev nono. V Orehovici smo se ustavili pri moji noni. Tam smo jedli češnje z drevesa. Ustavili smo se še pri teti Alenki. V šoli smo se še igrali različne igre, barvice ...

Športni dan mi je bil zelo všeč. Upam, da bomo šli še kdaj na športni dan.

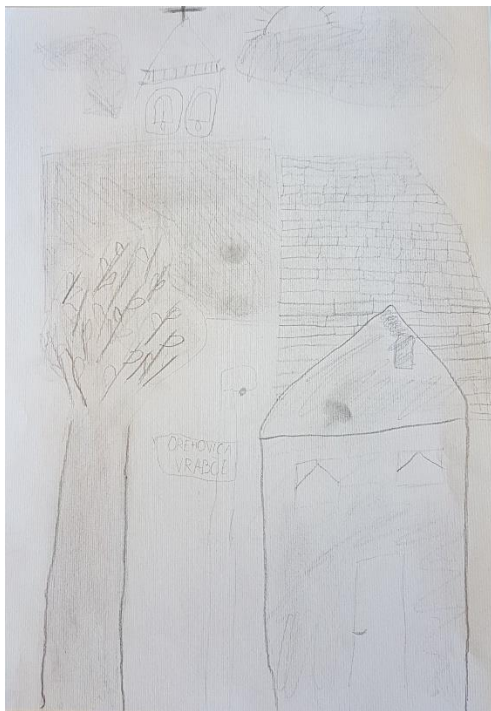
Taja Jež, 3. razred

Bilo je lepo sončno jutro. S šolo smo se odpravili na Kjecl. Odšli smo proti Orehovici. V Orehovici smo videli potok Pasji rep. Ko smo bili že v hribih, je bilo zelo lepo. Na vrhu smo pomalicali in vpisali svoja imena v planinsko knjigo. Pripovedovali smo si vice. Dobili smo polno gozdnih jagod. Odpravili smo se proti šoli. Bilo mi je zelo lepo.

Manja Škrl, 3. razred

V torek smo imeli športni dan. Odšli smo na Kjecl. Dobili smo se pred šolo. Vzeli smo malico in se odpravili na pot. Prišli smo na vrh. Na vrhu smo pojedli malico. Podpisali smo se v planinsko knjigo. Ustavili smo se pri klopcah in si pripovedovali vice. V Orehovici smo pri Tajini noni jedli češnje z drevesa. Prišli smo v šolo.

Luka Malešević, 3. razred

Meta Konec, 3. razred

Taja Jež, 3. razred

MALI TROL

Malemu trolu je kmalu postalo dolgčas. Odločil se je, da gre nagajati živalim. Mami se je zlagal, da gre na sprehod. Ko je nagajal, je zaslišal ropotanje. Videl je Kuštrona. Veverica in zajec sta se skrila, mali trol pa ne. Postalo ga je strah. Hotel se je skriti, a je bilo prepozno. Na koncu sta ga rešila veverica in zajec. Bil jima je hvaležen. Tako so živali in troli postali prijatelji. Mali trol ni več nagajal. Skupaj so se sami igrali in se zabavali. Skupaj jim je celo uspelo premagati Kuštrona. Tako so bili najboljši prijatelji za vedno.

Taja Jež, 3. razred

Matic Žgur, 2. razred

Špela Potočnik, 2. razred

BODI ZADOVOLJEN S TEM, KAR IMAŠ

Bodi zadovoljen s tem, kar imaš,
ker če ne boš, boš končal kaznovan,
namesto, da bi bil srečen, delaš pa greh.

Bodi pošten, ne pa lenuh,
ki postane potepuh.
Brez ust in nosa ne voha,
ne govori, samo kleči.

Kdo še stoji?

Žiga Bratož, 5. razred

O ZVONČKU IN ZAJČKU

Nekoč je bil en zajček Bine. Zajček Bine je imel eno hruško, a ni rodila hrušk. Zajček je vprašal hruško: Zakaj ne rodiš hrušk? Hruška mu je odgovorila: Vse ob svojem času. Bine hruške ni nikoli požagal. Nekega sončnega dne je Bine prišel pogledat hruško in videl nekaj rumenega. Splezal je po lestvi in videl zvonček. Na zvonu je pisalo: Potresi me in dobil boš zaklad. Zajček Bine je potresel zvonček in ven so padle hruške, sladke, sladke hruške. Zajček ni vedel, da ga je gledala lisica Liska. Liska je hotela zvonček zase. Ko je zajček zaspal, mu je ukradla zvonček. Bine se je prebudil in videl, da ni zvončka. Nekaj časa ga je iskal, a je hitro obupal. Žalostno se je odpravil k medvedu Rjavcu. Medved je vprašal Bineta: Zakaj jočeš Bine? Nekdo mi je ukradel zvonček. Rjavec je rekel: Zagotovo ga je ukradla Liska. Medtem ko sta jo iskala, se je ona zaprla v svojo hiško. Zaprla je vsa okna in vrata ter začela zvoniti. In je zvonila in zvonila. Hruške so ji prišle že do vratu, da se je lisica že utapljala. Vpila je: Na pomoč, na pomoč! A nihče je ni slišal, razen zajček. Ko sta z Rjavcem odprla vrata, so ven padle hruške. Liska je prosila: Izvlecita me, prosim. Vrnila ti bom zvonec, zajček Bine. Medved Rjavec in zajček Bine sta povlekla lisico Lisko. Liska je dala Binetu zvonec. Zajec Bine je pokazal medvedu, kako zvonček deluje, vendar nista tresla preveč, da ga ne pokvarita. Lisica Liska pa je ostala brez zvončka in hrušk.

Špela Potočnik, 2. razred

Anika Trošt, 2. razred

ZLATI HRČEK

Zlati hrček izhaja iz družine hrčkov. Njegovo telo je dolgo 13 do 18 centimetrov, težek pa je od 100 do 150 gramov. Njegova dlaka je rjava, siva ali bela. Hrček ima majhne oči in majhna ušesa. Ima majhne tačke in rožnate dlani, krempljčki so na vseh prstih. Ima ostre, dolge in tanke zobe ter majhen smrček. Njegova glava je sorazmerna s telesom.

Hrano za hrčka lahko dobimo v trgovini za male živali. V naravi se prehranjuje s svežim sadjem, zelenjavo, pa tudi z živimi žuželkami.

Samica ima leglo večkrat letno, v enem leglu je od 1 do 12 mladičev. Samica je breja dva do tri tedne, nekatere mladiče samec poje. Mladiči imajo ob rojstvu zaprte oči in so brez dlake. Samica mladičem naredi mehko in toplo gnezdo.

Živijo v sušnih predelih na severu Sirije in jugu Turčije. Če ga udomačimo, živi v kletki.

Lucija Fabčič, 4. razred

MUCA IN PTIČEK

Muca je na dvorišču čakala na kosilo, ko je mimo priletel roza in moder ptiček. Muci je že krulilo v trebuhu. Ptiček je začel peti. Muca si je mislila, če ga bom pojedla, mi bo v trebuhu pelo. Muca se je odločila, da bo raje pojedla brikete.

Petra Lavrenčič, 2.razred

Aurora Fabčič, 5. razred

ROŽA

Roža, roža, rožica,
lepša si kot mamica.
A mamico pač raje imam,
da poljubček lahko ji dam.

Špela Potočnik, 2. razred

APN 4

Doma v garaži smo več let imeli parkiran motor APN 4. Zelo rad sem plezal nanj in si predstavljal, kako ropota...

V času karantene smo doma veliko pospravljali garažo. Nekega dne je tata poskušal prižgati motor, vendar ni deloval. Naložili smo ga na prikolico in odpeljali k mehaniku. Popravilo ni bilo zahtevno. Motor ni deloval, ker se nihče ni vozil z njim že dolgo časa.

Motor je last mojega nonota, ki se z njim ni več vozil, zato ga je parkiral pri nas v garaži. Je starodobnik, vendar je odlično ohranjen.

Že naslednji dan je bil motor popravljen in smo ga šli iskat. Tata me je naučil, kako se ga vozi. Sam ga spravim v pogon, težave pa imam s prestavami. Komaj čakam, da bom lahko opravljal izpit za motor.

Tomi Černigoj, 4. razred

Špela Potočnik, 2. razred

KANARČEK IN MUCKI

Kanarček na vejo je priletel
in veselo pesem pel.

Mimo pride mucka mlada,
s kanarčkom bi se igrala rada.

Kanarček veselo odleti,
mucka žalostna obstoji.

Mimo pride druga mačka
in ji reče hitro pridi, ujemiva tega kanarčka.

Gresta sem in gresta tja,
kanarček že daleč frfota.

Kanarčka sta zdaj izgubile
in sta miške tam dobile.

Miške stečejo se skrit,
mačka pa jim vidi rit.

Miške tam izginejo,
mačke proč odcvihajo.

Zala Fabčič, 2.razred

Mia Fabčič, 5. razred

MEDVED ZA GRMOM

Nekoč pred davnimi časi je živel babica Mimi. Imela je dva psička. Enemu je bilo ime Pikec, drugemu pa Črtek. Šli so na sprehod v gozd. Tedaj je v grmu zašumelo. Iz grma je prišel medved. Babica Mimi je rekla: bežimo in so tekli in tekli, medved pa za njimi. Potem so šli v hišo. Medved je vlomil v hišo. Babica je rekla: ojoj, kaj bomo pa zdaj? Babica se je spomnila: pojdemo v vežo po metlo in so res šli. Medved je zarjovel: roooar. Potem so ga topli. Pikec in Črtek sta ga grizla in skupaj so ga odgnali.

Matic Žgur, 2.razred

Julija Pestelj, 3. razred

Draga teta Mateja!

Tonja Lozej, 2. razred

Se spomniš, ko sem bila pri tebi na počitnicah? Vse mi je bilo zelo všeč, najbolj pa, ko smo šli v bazen in se igrali z vodnimi pištolami, se cingali in igrali družabne igre.

Veselim se že naslednjih počitnic, da bomo to lahko ponovili.

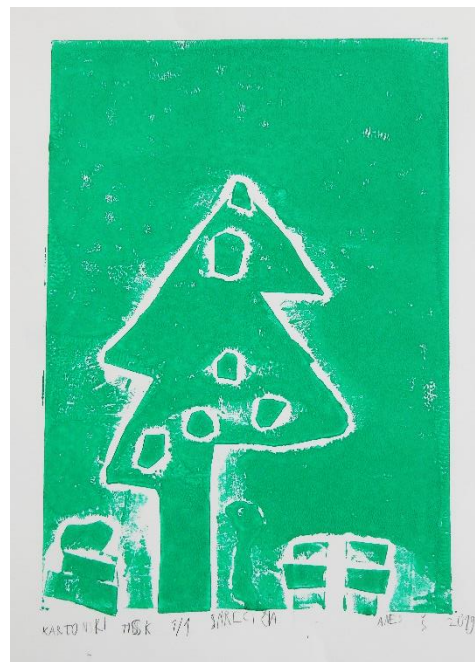
Lep pozdravček, Larisa

Larisa Gregorc, 4. razred

NININ ROJSTNI DAN

Globoko v morju je živel delfinčica, ime ji je bilo Nina. 18. junija je Nina praznovala svoj 8. rojstni dan. Povabila je morskoga psa Leona, ribico Žužo, jeguljo Rikija, morskoga kumara Gregorja, morskoga klobaso Nejca, kita glavača Tino in lignja Zinglink. Mama Pavla in očka Marko sta poslala vabila prijateljem. Jupi, se je veselila Nina. Moji gostje bodo tu točno čez eno uro. Prišli so gostje. Igrali so se slepo miš, skrivalnice, med dvema ognjema, poplava, potres in volk, koliko je ura. Zelo lepo so se imeli. Ko so gostje odšli, je Nina šla spat. Zjutraj je dobila ogromno daril. Kdo ve, kakšna darila je dobila Nina.

Sofija Lavrenčič, 2.razred

Anes Šakanović, 2. razred

NAREDIL SEM MUZEJ

Naredil sem muzej o denarju. Atiju in mami je bil zelo všeč. Ustanovljen je bil 25. 5. 2020. Ati mi je dal nekaj bankovcev, mama pa dva albuma. In tako je bil ustanovljen moj muzej.

Aleksej Mahnič Gantar, 4. razred

Jon Fabčič, 3. razred

PRAZNINA

Praznina je dolgočasna stvar,
zapolnimo jo, da nam ni dolgčas.

Ko jo zapolnimo, je veselo,
ko je ni več,
se pojavi še ena,
zapolnimo še to,
da bo bolj veselo.

Žiga Bratož, 5. razred

Klara Nabergoj, 5. razred

LEV

Lev je hotel pojesti miš, miš mu je ušla. Miš je šla povedat vsem džungelskim živalim. Najprej je povedala antilopi, potem tigru, potem gepardu, potem leopardu. Rekli so ji, da naj naredi past. Ampak ni znala narediti pasti. Živali so ji pomagale. Lev se je nekega dne sprehajal po gozdu in naenkrat bum, ujel se je v past. Potem je prišla miš in druge živali. Lev je rekel, na pomoč, živali so ga izpustile in postali so najboljši prijatelji.

Brina Skupek, 2.razred

Matic Žgur, 2. razred

Z JAHANJEM SMO SE KRATKOČASILI V ČASU KORONA POČITNIC

V Podnanosu vzrejajo jahalne konje.

Učenci 4. in 5. razredov smo se v šolske klopi vrnili 1. 6. 2020. Doma smo bili 10 tednov zaradi epidemije korona virusa. Prvi teden smo se organizirali in učili z veseljem. Potem pa zmerom manj. V času korona počitnic smo vsi doživeli lepe in nekatere malo manj lepe trenutke. Tudi jaz imam lepe spomine in enega bom zdaj delila tudi z vami.

Drugi teden korona počitnic sva z očetom gledala po internetu konje, kar tako. Dobila sem idejo, da je čas za večjega šolanega konja. Svetovali so nam, da je Qater horse najprimernejši za začetnike. Našli smo ga na Blokah. Sklenili smo pogodbo za najem konja po imenu Tiriyon. Vsak drugi dan smo ga hodili jahat, kljub prepovedi prehajanja med občinami. Po nekaj tednih je prišel Tiriyon živet k nam. Doma imam še dva ponija, Naceta in Iskro. Na začetku je bilo kar nekaj težav, da so se konji spoprijateljili. Velikokrat sem šla jahat Tiriyona. Uči me Sara, moja prijateljica. Nestrpno že čakamo Iskrinega žrebička.

S konji je veliko dela, zato mi ni bilo doma dolgočas. V prihodnosti bom imela svoj ranč, kjer bojo lahko jahali vsi otroci.

Neli Žgur, 4. razred

Anja Vidrih, 5. razred

MIJA S PRIJATELJICO MAJO

Nekoč je živila deklica Mija. Nekoč je Mija povabila svojo prijateljico Majo. Čez nekaj časa je Maja predlagala, da bi šli na travnik ob gozdu. Mija se je strinjala, nato sta šli na pot. Čez nekaj časa je kar naenkrat zagorel gozd. Maja in Mija sta na vso moč tekli proč. Ko sta prišli do doma, sta povedali, da gori. Poklicali so gasilce in jim najprej povedali, kje gori, nato so gasilci pogasili ogenj. Vsi so bili varni in srečni.

Tonja Lozej, 2.razred

Tilen Žvanut, 5. razred

POŠKODBA OŽBEJA

Na Hrvaškem, 30. 5. 2020 – Dne 29. 5. 2020 se je družina Furlan po dolgem času odpravila na morje v Barbarigo. Vsi nestrpni smo čakali, da gremo na plažo, ker je bil res lep sončen dan. Medtem ko je Ožbej lovil rake in prekladal kamne, si je zlomil noht. Zlomil si ga je tako, da mu je odstopil. Začela mu je liti kri in ker nismo imeli povoja, smo povezali kar z ruto za lase. Ko smo se vrnili domov smo opazili, da nas je še sonce opeklo. Za vse te težave je kriv koronavirus.

Januš Furlan, 4. razred

Neja Pižent, 3. razred

Luka Malešević, 3. razred

MALE ČEBELICE

Male čebelice so pesmico zapele.

Mi čebele smo, rade plešemo,
lepo se imamo in se igramo.

Smo pridne zelo in med nabiramo.

V panj odletimo,
med odložimo.

Nazaj odletimo
in na drugem kraju se dobimo.

Če združimo moči,
smo pridne kar za tri.

Na rožo odletimo,
da jo oprašimo.

Špela Potočnik, 2. razred

Tonja Lozej, 2. razred

OSMICA

Kaj bomo jedli za kosilo, pico?

Ne, ker gremo na osmico.

Jaz hočem pico!

Ja, če jo boš jedel z žlico.

Kako, to ni mogoče, razen, kdor hoče.

Žiga Bratož, 5. razred

Gaja Furlan, 5. razred

KAJA GRE V ŽIVALSKI VRT

Kaja in njena družina se je odpravila v živalski vrt. Kaja zelo rada gleda mačje pande. Njen mlajši bratec Leon pa zelo rad gleda opice, ker so nagajive kot on. Vsi zelo radi gledajo leve. Ko so si živali ogledali, so šli domov. Še prej pa sta mami in očka kupila Kaji mačjo pando, Leonu pa opico, ki jo je poimenoval Bibi.

Emili Semenič, 2.razred

Mia Fabčič, 5. razred

MORSKI KONJIČEK

Morski konjiček izhaja iz družine rib žarkoplavutaric. Živi v tropskih morjih pri dnu morja.

Ima zelo koščen in zavrt rep, ki služi za oprijemanje alg in drugih rastlin v morju. Njegova glava je podolgovata in suha. Na njej ima velike oči, rilec in plavutko. Glava je podobna konjski, zato se mu reče morski konjiček. Telo je dolgo šest centimetrov. Imajo zelo živahne oči, ki lahko gledajo v dve smeri hkrati in se zavrtijo za 360 stopinj. Barvo prilagodijo okolici, da jih plenilec ne opazi. Imajo gibljiv vrat, namesto kože pa luske in škrge.

Oglašča se tako, da tleska. Morske konjičke je prepovedano loviti.

Prehranjuje se z ličinkami rib in školjk, rakci in planktonom. Ker nima zob, jih s svojim rilcem posrka.

Razmnožuje se tako, da ob drgnjenju trebuščkov samec zanosi. Samica ga zapusti in on mora sam kotiti. Ikre se razvijajo en mesec in pol in potem jih začne kotiti. To traja dva do tri tedne.

Njihovi plenilci so želve in rakovice.

Metka Arhar, 4. razred

Anika Trošt, 2. razred

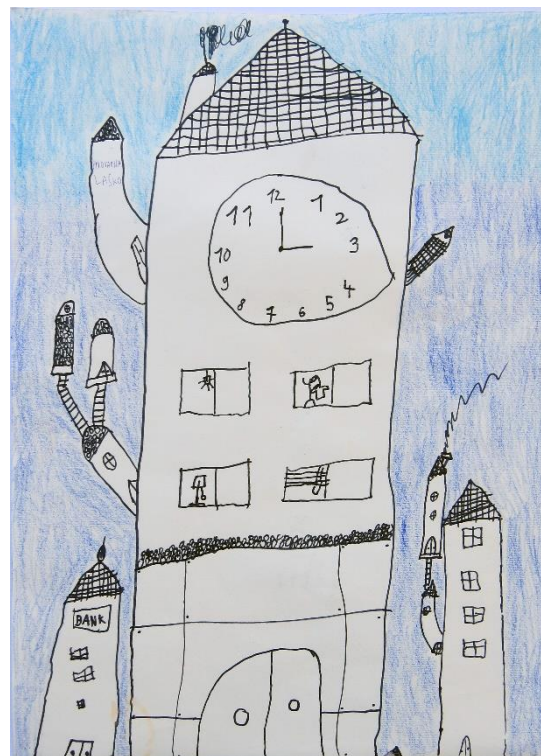

Petra Lavrenčič, 2. razred

HIŠA STRAHOV

Nekoč pred davnimi časi je živel fantek po imenu Rok. Za noč čarovnic je z družino šel v hišo strahov. Ko so hodili po hiši, je izza vrat prišel duh in jih prestrašil. Ko so tekli proč od duha, so šli navzdol po stopnica in videli roko, ki sama igra klavir. Ko so prišli ven, so se zelo smejali.

Gaber Martinuč, 2.razred

Žiga Bratož, 5. razred

Emili Semenič, 2. razred

VESOLJE

Ko pogledam nebo,
modro, lepo.

Ko sonce zahaja,
luna vzhaja.

Ponoči zvezde hitijo,
da nas osvetlijo.
To vse vesolje naredi.

Zjutraj luna zbledi
in sonce nas obžari,
veter zapiha,
drevje zadiha.

Žiga Bratož, 5. razred

ROJSTNI DAN JONATANA

Prijetno druženje s sorodniki in prijatelji

BRDA – V soboto, 30. 5., smo praznovali rojstni dan bratranca Jonatana. Tam je bilo veliko prijateljev. Odrasli so se pogovarjali, jaz in Jonatan pa sva se igrala. Imeli smo se lepo.

Nika Remich, 4. razred

Gaber Martinuč, 2. razred

STRAŠILA SEM SESTRE

S prijateljicama Elen in Rebeko smo šle strašiti sestre.

Trkale smo po oknih, spuščale čudne zvoke preko aplikacije. Prišle so ven in stekle smo proč. Vrgle smo kamen in sestre so šle pogledat, kaj je. Stekle smo za njimi v temi in jih ustrašile. Nato smo se skrile, sestre pa so šle v hišo.

Naredile smo načrt, da si pobarvamo roko z rdečo barvo, potem pa smo jo skupaj z zemljo pomazale po oknu. Sestre so se zelo prestrašile.

Sofija Lavrenčič, 2. razred

Počutila sem se zelo veselo, zabavno in dobro smo se imele. Pobrisale smo okno, sestre pa so odšle v sobo.

Tam smo jim potrkale na vrata in stekle v klet, vzele grozdni sok in ga nosile pred seboj. Ponovno smo jih ustrašile, ko so prišle ven iz sobe, nato pa smo se skrile v kopalnico in se zaklenile. Sestre so šle nazaj v sobo s steklenico soka. Ker so potrebovale kozarce, so jih šle iskat, mi pa smo jih strašile z grozljivo glasbo. Takrat pa so nas zasačile. Vsi smo se začeli smejeti.

Jona Bratož, 5. razred

Erazem Arhar, 2. razred

PRIJATELJI

S prijatelji v šoli sedimo in tam spimo.

Zato se nič ne naučimo.

Pri preverjanju in ocenjevanju cvek dobimo in v potoku spimo.

Anej Slokar Kovačević, 4. razred

Lija Kodre, 4. razred

SVINČNIK

S svinčnikom pišem,

z drugimi domišljijo rišem.

Pesmi si zapišem,

kdaj tudi namesto golov ga uporabim

in nogomet igram,

igra se konča z 1:1.

Žiga Bratož, 5. razred

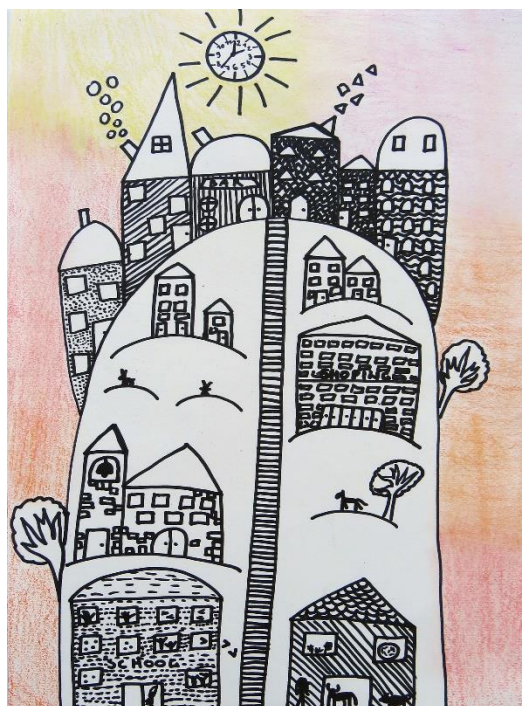

Blaž Andlovec, 5. razred

NAJDBA IZ KLETI

LOZICE – Včeraj ob 17.uri so pospravljali klet in dobili velik nož. Nož je bil skrit med starim železom na najvišji polici. Poznavalci starih predmetov so ocenili, da je iz leta 1895. Nož je lepo ohranjen v originalni nožnici.

Vitan Lunder, 4. razred

Hana Trošt, 5. razred

SANJE

Sanje so kot nebesa,
v njih je
vse mogoče.
Krava joče,
petelin muka,
mravlja pa se kliče Luka,
ki skozi vrata kuka
in ne muka.

Žiga Bratož, 5. razred

Sofija Lavrenčič, 2. razred

Petra Lavrenčič, 2. razred

JEZNA MAMA

Jaz pa vodo pijem,
pa potem polijem.
Mama se jezi,
ti, ti, ti, ti, ti!

Petra Lavrenčič, 2. razred

Jona Bratož, 5. razred

ODMOR

Šola bi si odmor vzela,
če bi prosti dan imela.

Pridejo počitnice,
šola zdaj počivat gre.

Ko se šola bo naspala,
se bo z nami spet igrala.

Špela Potočnik, 2. razred

Brina Skupek, 2. razred

ŠE NIKOLI ME NI BILO TAKO STRAH

Ko sem se zjutraj zbudila, mi je bilo zelo vroče. Odprla sem okno in zaslišala glasen hrup avtov.

Bili smo v ogromnem mestu Beograd in ta dan smo šli po nakupih.

Ko smo bili v trgovini H&M, sem občudovala nakit ter čisto pozabila na ostale. Ko sem si želela nakaj kupiti, sem hotela vprašati mamo za denar, a je ni bilo nikjer. Pogledala sem naokoli, nobenega ni bilo. Šla sem po celi trgovini, na moški, ženski in otroški oddelek, a jih ni bilo nikjer. Obupala sem.

Spomnila sem se, da smo videli neko gospo, ki je zbirala denar, da bi se lahko vrnila v svojo rodno deželo. Strah me je postalo, da bo tudi z mano tako, ko bom starejša.

Odhitela sem do vrat in začela jokati. Neka gospa me je vprašala, če sem se izgubila. Razumela sem jo, čeprav je govorila srbsko. Peljala me je na blagajno, kjer so me vsi spraševali, kakšna je moja mama. Opisala sem jo. Še dobro, da sem vedela njeno telefonsko številko. Poklicali so jo, a je imela izklopljen telefon.

Niso me mogli utišati. Jokala sem kot zmešana. Tista prijazna gospa me je objela in rekla, da bomo našli mojo družino in naj ne skrbim.

Hana Vovk, 5. razred

V trgovino je prišel Klavdijo in ko sem ga zagledala, sem odhitela k njemu in ga objela. Odpeljal me je v sosednjo trgovino, k mami in sestram. Objela sem jih, mame nisem izpustila. Oče in Jon sta me iskala po celem mestu.

Bila sem v šoku, cel dan nisem govorila. Vsi so me tolažili.

Ko smo prispeli v blok sem šla v posteljo in sem hitro zaspala, čeprav je bila ura šele sedem.

Šok je trajal še par dni. Naučila sem se, da je družina najpomembnejša v življenju, bolj kot ves nakit.

Mia Fabčič, 5 razred

DRUGOŠOLSKA ZMEŠNJAVA

Preden sem šel v risanko, sem pogledal posteljo.

Špela Potočnik, 2. razred

Šel sem v bonbon, pojedel sem trgovino.

Brina Skupek, 2. razred

Obul sem si avto, šel sem v copat.

Sofija Lavrenčič, 2. razred

Pojedel sem peško, pljunil sem češnjo.

Anika Trošt, 2. razred

Šel sem v pulover, oblekel sem hišo.

Gaber Martinuč, 2. razred

Naredil sem penice, pojedel sem ogenj.

Tine Kopatin, 2. razred

Šel sem v pomarančo, pojedel sem šolo.

Tonja Lozej, 2. razred

Razbil sem babico. Vaza se je jezila name.

Zala Fabčič, 2. razred

Usedel sem se na sok, popil sem stol.

Emili Semenič, 2. razred

Šel sem k banani, pojedel sem Tineta.

Matic Žgur, 2. razred

Usedel sem se na klavir, zaigral sem na stol.

Petra Lavrenčič, 2. razred

NAŠA ALENKA

Naša Alenka igračo dobi,

a zatem jo izgubi.

Leta in leta so že minila,

a sledu o igrači še ni dobila.

Joj, kaj bo zdaj z njo,

če igrače ne bo.

Saj teme se boji,

brez igračke slabo spi.

In čez dneve in dneve noči

je videla svojo igračko v omari.

Ni vedela, kako je prišla tja,

a misli, da jo je mama pospravila.

No, še sreča, da jo je našla,

sicer bi bila še eno noč plašna.

Noč je že prišla, svetlobe več ni,

naša Alenka pa v postelji mirno spi.

Zala Fabčič, 2. razred

Zala Fabčič, 2.razred

Juhej konec šole!

ker je poletje zelo vroče
se je prijetno malo osvežiti.

Ana Ferjančič, 4. razred

POČITNICE

Mi gremo na počitnice.

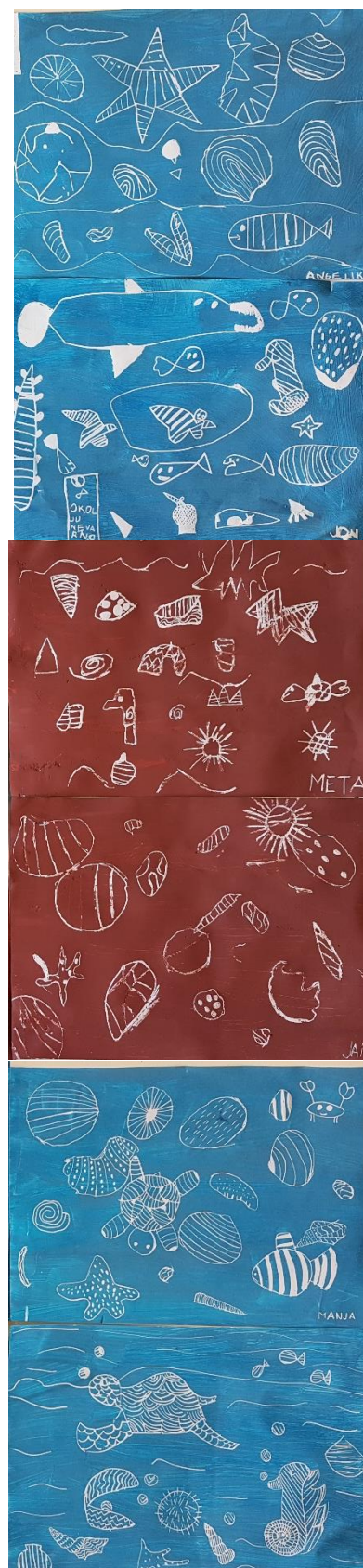
Kaj šola pa naj zdaj počne?

Šola spomni se,
da lahko prebere knjigice.

Mi v šolo pridemo,
jo močno objamemo.

Šola bi nas kar objela,
če bi rokice imela.

Špela Potočnik, 2. razred

3. razred

Šolsko glasilo PŠ Podnanos.

Uredniški odbor: Vida Trošt Vidic, Tjaša Kobal, Marija Nabergoj, Katarina Vitežnik, Andreja Likar Ivanov in Lucija Premrl.

Mentorice literarnih in likovni del: Vida Trošt Vidic, Tjaša Kobal, Marija Nabergoj, Katarina Vitežnik, Andreja Likar Ivanov, Lucija Premrl in Anita Čujec.

Oblikovanje in lektoriranje: Tjaša Kobal.

Literarna in likovna dela so delo učencev od 1. do 5. razreda podružnične šole Podnanos, v šolskem letu 2019/2020.

